DOMSTOLENS DOM
AF 16. NOVEMBER 1972

Allgemeine Ortskrankenkasse Hamburg mod Landesversicherungsanstalt Schleswig-Holstein (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundessozialgericht)

»Ydelser til tuberkuloseramte«

Sag 16/72

Processprog: Tysk

Angående:

En anmodning om fortolkning af Rådets forordning nr. 3/EØF om social sikring af vandrende arbejdstagere, navnlig af artiklerne 26 og 27.

Domskonklusion:

1. En bestemmelse, der fastsætter en direkte forbindelse mellem tilknytningen til en pensionsforsikringsordning og erhvervelsen af et krav på de ydelser, som pensionsforsikringsinstitutionerne skal betale til de forsikrede og deres pårørende i anledning af tuberkulose, navnlig med henblik på at sikre deres helbredelse, skal anses for henhørende under en lovgivning om social sikring som omhandlet i artikel 2, stk. 1 i forordning nr. 3.

2. De socialsikringsydelser, som, uden at være knyttet til den forsikredes »erhvervsevne«, også tildeles hans familiemedlemmer og principielt tager sigte på helbredelse af den syge og beskyttelse af hans omgivelser, skal anses for ydelser ved sygdom som omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra a) i forordning nr. 3. Med henblik på erhvervelsen af retten til sådanne ydelser reguleres sammenlægningen af de i de forskellige medlemsstater tilbagelagte tilknytningsperioder følgelig af artiklerne 16 ff i forordning nr. 3.

3. Medlemsstaternes socialsikringsinstitutioner har ikke pligt til, med henblik på erhvervelsen af retten til socialsikringsydelser, at tage hensyn til tilknytningsperioder tilbagelagt i tredjelande.

Generaladvokatens forslag til afgørelse:

(Se sag 14/72, s. 281)

Sammendrag

1. *Præjudicielle spørgsmål — virkninger af en national lov i forhold til fællesskabsretten — Domstolens beføjelser — grænser*
   (EØF-traktatens artikel 177)

2. *Social sikring af vandrende arbejdstagere — anvendelse på de nationale lofgivninger — udvidelse til forebyggende og helbredende foranstaltninger*
   (Rådets forordning Nr. 3, artikel 2, stk. 1)

3. *Social sikring af vandrende arbejdstagere — ydelser ved sygdom — begreb — erhvervelse af retten ved sammenlægning af tilbagelagte forsikringsperioder*
   (Rådets forordning nr. 3, artiklerne 2 og 16)

4. *Social sikring af vandrende arbejdstagere — ydelser — erhvervelse af retten — hensyntagen til forsikringsperioder tilbagelagt i tredjelande — ingen pligt*
   (Rådets forordning Nr. 3, artikel 1, litra b)

1. Domstolen er beføjet til at forsyne den nationale ret med fortolkningselementer fra fællesskabsretten, som kan vejlede den ved vurderingen af virkningerne af en national bestemmelse.

2. Artikel 2, stk. 1 i forordning nr. 3 omfatter også forebyggende eller helbredende foranstaltninger.

3. De socialsikringsydelser, som, uden at være knyttet til den sikredes »erhvervsevne«, også tildeles hans familiemedlemmer og principielt tager sigte på helbredelse af den syge og beskyttelse af hans omgivelser, skal anses for ydelser ved sygdom som omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra a) i forordning nr. 3. Med henblik på erhvervelsen af retten til disse ydelser reguleres sammenlægningen af de i de forskellige medlemsstater tilbagelagte tilknytningsperioder følgelig af artiklerne 16 ff i forordning nr. 3.

4. Medlemsstaternes socialsikringsinstitutioner har ikke pligt til, med henblik på erhvervelsen af retten til socialsikringsydelser, at tage hensyn til tilknytningsperioder tilbagelagt i tredjelande.